

a)- **Exclusive Affection**

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפלה סימן צח
ואסור לאדם לנשק (ג) א ג] בניו הקטנים בבהכ"נ, כדי לקבוע בלבו שאין אהבה כאהבת המקום (בנימין זאב סי' קס"ג ואגודה פ' כיצד מברכין

ROY Against It all & WOW in second paragraph

שו"ת יחזקאל דעת חלק ד סימן יב

שו"ת יביע אומר חלק ט - אורח חיים סימן קה

ד) סימן כא, בענין מה שנהגו שאחר עלייתם לס"ת בבהכ"נ, מתנשקים עם העולה באמירת חזק וברוך, וכת"ר חיזק כאן את דבריו שבשו"ת עמק יהושע ח"ג (חאו"ח סי' חי) שיש לבטל המנהג. הנה גם אני בשו"ת יחזקאל דעת ח"ד (סי' יב) העלתי שצריך לבטל המנהג, ע"פ מ"ש בספר האגודה, שאסור לאדם לנשק את בניו בבית הכנסת, ולהראות להם אהבה וחבה, כי עליו לקבוע בלבו שאין אהבה כאהבת הבורא. וכ"כ בספר חסידים (סי' רנה), וכ"פ הרמ"א בהגה (סי' צה). ובודאי שאין חילוק בין נשיקת בניו לנשיקת רעיו וידידיו, ובין גדולים לקטנים, דזיל בתר טעמא. וכ"כ הגרא"י קוק בשו"ת אורח משפט (חאו"ח סי' כב), וכן הסכים עמנו ידידנו המנוח הגאון רבי יצחק. חזן בספרו יחזקאל דעת (ח"ג סי' ה)

ואף שראיתי לידידנו הגר"ש משאש שעשה סניגורין למנהגם בדברים שאינם מחוורים, כאילו כל מנהגי מרוקו ירדו מן השמים כהל"מ, ובמחל"ת האמת יורה דרכו שראוי לבטל מנהג זה דתבר גיזיזי. וכמסקנת כת"ר

More from Morocco

Explaining the Age - Sefardim and Kissing in Shul (TBC)
הגר"ש משאש בשו"ת שמש ומגן סי' לט

Last time- Justification for non-ketanim

This week- 2 Ideal reasons: Honor to the Torah & Encouraging Access to the Torah

פסקי תשובות אורח חיים סימן צח

אכן אם הנשיקה הוא מחמת הערצה עקב דבר מיוחד שעשה השני ולכבדו ולציין על ידי כך לשבח, או מחמת כבוד ודרך ארץ אין איסור, ולכן מצינו בכמה מקומות בחז"ל 70 שגדולי התנאים נישקו בבית המדרש את תלמידיהם וחבריהם לאחר שנתפעלו מדבר חידוש שאמרו, וכן מנהג 71 ישראל מקדמת דנא לנשק ידי רבו או אביו, ואף בביהמ"ד

וכי השמרו לכם עלות בהר וגגוע בקצוהו, וא"כ לפי"ז יברחו מלעלות לתורה, ולכן אותם שעלו ויצאו בשלום מנשקים אותם ואומרים להם חזק וברוך. וא"כ אין זה ענין לביהכ"נס שלא ינשקו זה את זה. דא"נ בלי עליית ס"ת ודאי דאסור לעשות שום דבר רק לקום מקמיה דגברא רבא שנכנס לביהכ"נס ודאי שחייבים בכבודו כיון שאפשר לקיים שתיקה. וגראה דגם הרב קוק זלה"ה לא אמר דה"ה גדול רק שלא בזמן עליית ס"ת כמו בההיא דלא ינשק בניו הקטנים דלא איירי בעלו לס"ת. ובזה י"ל דמר"ן נקט מלתא דשכיחא קטנים וה"ה גדולים. אבל בעליית ס"ת זהו כבוד לתורה וכמ"ש בש"ס הגי בבלי טפשי דקיימי לס"ת ולא קיימי מקמי ת"ח, מפניה עומדים מפני לומדיה לכ"ש. וגם אלו שירדו מס"ת נקראים בכלל לומדיה שהרי למדו בה וקלטו קדושה ממנה. כן נ"ל להליץ בעד המנהג.

חיבה וכבוד בעלמא. וכפי ידיעתי מימי חורפי מעולם לא נשק האב לבניו הגדולים וגם הן לא נשקו אותו כי אם דרך כבוד היו מנשקים ידיו, ומבשרי אחזה דמעולם לא הודנו לנשק האב כי אם היינו נושקין ידיו. ולכן נקט מור"ם דוקא קטנים שיש אהבה רבה עליהם ובדאי שאין ראוי להראות אהבה בביהכ"נס זולתי אהבת ה'. אבל חוץ מזה הכל דרישת שלום והוראת חיבה וידידות ואין בזה מיעוט אהבה לשי"ת ח"ו, ובפרט כשעושים זה רק ליורדים מעליית התורה דרך העברה למקומם דוהו כבוד לתורה ממש ולא כבוד לבני אדם, דאל"כ למה עושין זה רק למי שעלה לס"ת ולא לאחרים, הא ודאי דע"י עלייתו לתורה קולט מקדושת התורה, ולכן מדי עוברו האנשים הפוגעים בו מכבדים אותו ומנשקין אותו על עלייתו לתורה ואומרים לו חזק ואמץ, חזק וברוך שזכיתו

**הגר"ש משאש בשו"ת שמש ומגן
סי' לט**

Purim & Encouraging Children

הגהות מיימוניות הלכות מגילה וחנוכה פרק א הלכה ג

ונהגו הקהל לומר אלו הפסוקים בקול רם איש יהודי ומרדכי יצא ליהודים היתה אורה כי מרדכי היהודי ואין זה רק שמחה בעלמא שנהגו לשמח התינוקות ולזרז אותם כדי שיתנו דעתם מתוך זה לשמוע קריאת מגילה ויש מקומות שלא נהגו מנהג זה, ע"כ:

Allowing and Encouraging Indecorous Behavior

ספר אבודרהם פורים ד"ה וכתב אבן

בית יוסף אורח חיים סימן תרצ

דמגילה וכן כתב הרמב"ם (פ"ב הי"ב) גם כן והמרדכי בפ"ב דמגילה (סי' תת) כתב שתי הסברות: כתוב בארחות חיים (שם אות מא) כשמזכיר הקורא שם המן ובניו מנשקין התינוקות באבנים או בלוחות עץ שבידם וכתוב בהם שם המן ובניו ועל ידי הניקוש הם נמחקים ולמנהג הזה יש שורש בהגדה דאמרינן כי מחה אמוחה את זכר עמלק (שמות יז יד) אפילו מעל העצים ומעל האבנים לכן אין להלעיג על המנהגים כי לא לחנם נקבעו והמנהג הזה נוהגים בצרפת ובפרובינציא ונותנים טעם ע"ש ושם רשעים ירקב (משלי יז) עכ"ל:

